

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 255.277 van 15 december 2022
in de zaak A. 233.391/VII-41.466**

In zake : 1. XXX
 2. XXX
 3. XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Colombe Dethier
 kantoor houdend 1060 Brussel
 Berckmansstraat 89
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor
 Asiel en Migratie
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout
 kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
 Orchideestraat 61A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 7 april 2021, strekt tot de cassatie van arrest nr. 250.517 van 8 maart 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14.386 van 28 mei 2021.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeksters hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 oktober 2022.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Colombe Dethier, die verschijnt voor de verzoeksters, en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 23 juni 2020 neemt de verwerende partij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van eerste verzoekster.

Eerste verzoekster en haar kinderen stellen op 9 december 2020 tegen de voornoemde beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een beschikking van 1 februari 2021, genomen met toepassing van artikel 39/73, § 1 en § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen' (hierna: vreemdelingenwet), wordt aan de partijen meegedeeld dat het niet vereist is dat zij nog mondelinge opmerkingen voordragen, dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure op de in de beschikking aangegeven grond kan worden verworpen en dat de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking vraagt om te worden gehoord.

Met een arrest van 8 maart 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep omdat geen van de partijen tijdig heeft gevraagd om te worden gehoord en de partijen derhalve worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Eerste verzoekster en haar kinderen werpen in een enig middel de schending op van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet. Zij voeren aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest oordeelt dat geen enkele van de partijen binnen de termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking van 1 februari 2021 heeft gevraagd om te worden gehoord en dat zodoende toepassing kon worden gemaakt van artikel 39/73, § 3, van de vreemdelingenwet. Nochtans hebben eerste verzoekster en haar kinderen met een aangetekende brief van hun raadsman, verstuurd op 12 februari 2021 en ontvangen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 16 februari 2021, gevraagd om te worden gehoord. De voornoemde beschikking blijkt naar eerste verzoekster en haar kinderen te zijn gestuurd met een aangetekende brief van 3 februari 2021. De verzoeksters besluiten dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 39/73, § 2 en § 3, van de vreemdelingenwet heeft geschonden door geen rekening te houden met de brief van hun raadsman van 12 februari 2021.

5. De verwerende partij stelt dat de aangetekende brief van 12 februari 2021 zich niet in het rechtsplegingsdossier bevindt maar enkel een brief van 30 maart 2021 waarbij de brief van 12 februari 2021 is gevoegd. In de brief van 30 maart 2021 werd het rolnummer met de hand veranderd van 225.559 naar 255.559. Dit is echter niet gebeurd in de brief van 12 februari 2021 die aldus een verkeerd rolnummer vermeldt. De vermelding van het verkeerde rolnummer verklaart waarom de brief van 12 februari 2021 niet in het juiste dossier werd gerangschikt.

De verwerende partij gedraagt zich ter zake naar de wijsheid van de Raad van State.

6. In de memorie van wederantwoord herhalen eerste verzoekster en haar kinderen het middel. Volgens hen doet de repliek van de verwerende partij geen afbreuk aan het middel omdat zij met de naam van eerste verzoekster en haar kinderen, hun adres, het DVZ-nummer van eerste verzoekster en de datum van de beschikking genoeg informatie hebben verstrekt waarmee de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon nagaan op welk dossier de kwestieuze brief van 12 februari 2021 betrekking had.

Beoordeling

7. Artikel 39/73, § 2 tot en met § 4, van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 2. Bij beschikking stelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partijen in kennis dat de kamer zonder een terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden. In de beschikking wordt de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden. Indien een nota met opmerkingen is ingediend, wordt deze samen met de beschikking medegedeeld.

§ 3. Indien geen der partijen vraagt om te worden gehoord dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval de afstand van het geding of de gegrondheid van het beroep vastgesteld.

§ 4. Indien één der partijen tijdig heeft gevraagd om gehoord te worden, dan bepaalt de Kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter onverwijld bij beschikking de dag en het uur van de terechtzitting.”

8. Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de in de voornoemde bepaling bedoelde beschikking van 1 februari 2021 met een ter post aangetekende brief van 3 februari 2021 naar eerste verzoekster en haar kinderen werd gestuurd. Het rechtsplegingsdossier bevat echter geen verzoek om te worden gehoord.

Eerste verzoekster en haar kinderen voegen bij het verzoekschrift tot cassatie wel het bewijs van een op 12 februari 2021 naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verstuurd aangetekende brief, evenals een kopie van een verzoek om te worden gehoord. De brief van 12 februari 2021 vermeldt de namen van eerste verzoekster en haar kinderen, hun adres, het DVZ-nummer van eerste verzoekster en de datum van de met toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet genomen beschikking. Aldus tonen eerste verzoekster en haar kinderen aan dat zij binnen de 15 dagen een verzoek om te worden gehoord hebben ingediend en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze kon koppelen aan het juiste dossier, ook al bevatte de brief een schrijffout in het rolnummer.

Door geen rekening te houden met de brief van de raadsman van eerste verzoekster en haar kinderen van 12 februari 2021, is het bestreden arrest genomen met miskennen van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet.

9. Het enige middel is gegrond.

IV. Kosten

10. De verwerende partij vraagt om de kosten ten laste van de verzoeksters te leggen.

Nochtans dienen eerste verzoekster en haar kinderen als de in het gelijk gestelde partij te worden beschouwd, zodat de kosten, die door hen evenwel niet worden begroot, ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 250.517 van 8 maart 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 600 euro en een bijdrage van 20 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien december tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams